

jakub cigler architekti

Diplomní Projekt Evy Prcinové – revitalizace továrny KOH-I-NOOR v pražských Vršovicích

Hodnotit projekt v situaci, kdy na stejném zadání paralelně pracujeme v naší kanceláři, může nutkat oponenta obhajovat své řešení v neprospěch hodnoceného diplomního projektu. Já jsem se rozhodl v této situaci pro mne zábavnou formu a to vyzdvihnout na hodnoceném návrhu momenty, které jsme v našem týmu řešili jinak, nebo vůbec. Zmíním ale i momenty, které mi v návrhu chybí nebo mne možná nepřesvědčily a budu rád, pokud vyvolají u obhajoby polemiku mezi autorkou a členy komise.

Oceňuji nejenom historickou analýzu lokality a samotné bývalé továrny, ale i data charakterizující městskou část Prahu 10. Tato zdánlivě suchá čísla vypovídají o kvalitách i slabinách a napovídají jakým směrem by se měl návrh dále ubírat. Je to skvělý způsob jak uchopit správně koncept projektu od samého počátku práce.

Z hlediska urbanistického se návrh opírá o doporučení zatím neschváleného Metropolitního plánu, takže i v tomto ohledu návrh sleduje dlouhodobé cíle města jako celku i v jeho místním detailu, bez ohledu na to, v jakém stádiu projednání. MP plán nyní je.

Chtěl bych velmi vyzdvihnout to, že autorka detailně prostudovala i minulost a bohatou historii fabriky světového významu, založenou Jindřichem Waldesem a navrhuje zachovat část původní výroby oděvních patentků a spínacích špendlíků ve výrobní hale jenž navrhuje ponechat v jejím původním objemu. Tento moment v návrhu je z mého hlediska velice zajímavý a důležitý, protože nenavrhuje ponechání pouze budov tohoto brownfieldu, ale i jeho život a obsah. Pokud by k tomu došlo, dodalo by to celému areálu výrazný rozměr autentičnosti.

Další část návrhu, kterou bych chtěl vyzdvihnout, je objekt umělecké galerie, nebo kunsthale, umístěné v nejexponovanějším nároží ulic Vršovické a Moskevské. Magický translucentní kvádr, v noci zářící do okolí povrchem celé fasády, je nejenom čistým architektonickým názorem ale vytváří symbolicky největší diamant na světě - KOH-I-NOOR.

Rozvržení hmot a veřejných prostorů je názorově jasné a přesvědčivé. Vztahy zachovaných objektů a navržených novostaveb vytváří po celé ploše a obou dílčích blocích přehledné a logické vazby.

Bytový dům je problematika, na níž je tolik názorů, kolik je bytových domů, a proto se zdržím kritiky dílčích rozhodnutí, která jsou diskutabilní, a nebudu se jimi zabývat více, protože netvoří rozhodující hledisko při posuzování práce jako celku. Z architektonického hlediska na návrhu bytového domu oceňuji především měřítko a tektoniku fasád, jenž reagují vhodně na kontext okolní zástavby.

No ale bývalá výrobní hala je opravdu nejsilnějším tvůrčím počinem. Autorka navrhuje v jednom otevřeném "fluidním" prostoru promístit zachovanou část původní výroby patentků s pronajímatelnými

jakub cigler architekti

dílnami, sektorem pro coworking a pronájemné prodejní stánky. Střechou haly prorůstají dvě vertikální komunikační jádra, vedoucí do dvou zavěšených tubusů, jenž by rozšířily plochu haly o pronájemné studia, kanceláře nebo ateliery. Mezi objektem původní výrobní haly a dvěma hranoly, jenž autorka nazývá tubusy, vzniká zajímavé napětí. Konstruktivní řešení hranolů alias tubusů pak umožňuje široké využití střechy, nejenom jako retenční plochy s extenzivní zelení ale i jako rozšíření navazujících interierových prostorů.

Návrh řešící využití původního výrobního areálu KOH-I-NOOR považuji za projev vyzrálosti studentky architektury, jenž má díky této práci jistě právo nést titul ARCHITEKT.

Navržené hodnocení: A